

Prawdziwym sercem kochaj Ojca i rodzinę oraz złóż obietnicę, że uwolnisz się od ciężkich wysiłków

i korzystaj z tej obietnicy.

Dzisiaj BapDada patrzy na wszystkie swoje wzniosłe dzieci, które mają prawo do samo-zwierzchnictwa i są stabilne w swoim stanie szacunku dla siebie. Szacunek, jaki Ojciec okazuje dzieciom, jest nawet wyższy od szacunku, jaki On sam ma. On wyzwolił każde dziecko od padania do Jego stóp i uczynił koroną na swojej głowie. Zawsze nazywa siebie Sługą kochanych dzieci. Okazał dzieciom szacunek tak wielkiego autorytetu. Zatem czy każde z was uważa, że ma taki szacunek dla siebie? Jaka jest szczególna kwalifikacja kogoś, kto jest stabilny w swoim szacunku dla samego siebie? W takim stopniu, w jakim ktoś ma szacunek dla samego siebie, będzie również okazywał szacunek każdemu. W jakim stopniu ktoś ma szacunek, w takim stopniu będzie pokorny, a także będzie kochany przez wszystkich i będzie kochał wszystkich (*serva ka pyara* oznacza kochanie wszystkich i bycie kochanym przez wszystkich). Oznaką kogoś, kto ma szacunek dla siebie jest to, że kocha Ojca, a także kocha każdego. Nie będzie kochał ograniczonej liczby osób, ale jego miłość będzie nieograniczona, będzie dla wszystkich. Ojciec jest kochany przez każdego. Czy ktoś jest dzieckiem jednomiesięcznym, czy jest oryginalnym klejnotem, każdy uważa: „Ja jestem Baby, a Baba jest mój”. Ten wzniosły szacunek dla siebie jest oznaką bycia kochanym przez każdego, ponieważ takie dzieci naśladują Ojca. Od małych dzieci po starsze, dojrzałe dzieci, Ojciec okazywał szacunek wszystkim grupom wiekowym. Młodym ludziom okazał szacunek, widząc ich jako dobroczyńców świata, a nie tych, którzy byli destruktywni; uczynił ich wielkimi. Tych, którzy żyją w rodzinie, On uczynił wyższymi nawet od wielkich dusz i wielkich Dżagadguru (mędrców). Chociaż mieszkają z rodzinami, On uczynił ich tak wzniosłymi, że im kłaniają się nawet te wielkie dusze, które mają postawę przebywania ponad. Przypomniawszy kumari o szacunku dla formy Sziw Szakti i uczynił je tym. Starszym, dojrzałym i doświadczonym dzieciom okazywał szacunek równy Ojcu Brahmie. Podobnie dzieci, które są stabilne w swoim szacunku dla siebie, będą postrzegać wszystkie dusze z takim szacunkiem. Nie tylko będą na nie patrzeć w ten sposób, ale w ten sposób nawiążą z nimi związek lub relację. Szacunek dla siebie (*swaman*) kończy świadomość ciała (*deh abhimaan*). Tam, gdzie jest szacunek dla siebie, nie będzie arogancji ciała. Bardzo łatwym sposobem na zakończenie świadomości ciała jest ciągle przebywanie w szacunku dla samego siebie. Zawsze patrz na każdego z szacunkiem. Czy ktoś należy do piechoty, czy jest to ostatni numer w różańcu 16 000, zgodnie z dramatem, nawet ostatni numer otrzymał taką czy inną specjalność od Ojca. Ktoś, kto ma szacunek dla siebie, okazuje szacunek innym, widząc ich specjalność. W jego sposobie patrzenia, postawie i działaniach będzie zanurzona specjalność każdego. Każdy, kto należy do Ojca, jest specjalną duszą. Nawet jeśli jest w kolejności, to w porównaniu z duszami świata ta dusza jest jedną z wielu milionów. Czy wy wszyscy uważacie siebie w ten sposób za specjalne dusze? Macie być stabilni w swoim szacunku dla siebie. Nie w świadomości ciała, ale w szacunku dla siebie.

Dlaczego Ojciec kocha każde dziecko? Ponieważ Ojciec wie, że każde dziecko rozpoznało Go i należy do Niego. Nawet jeśli dziecko przybyło tutaj po raz pierwszy, ono powiedziało „Baba”, a więc jest godne otrzymywania miłości Ojca. BapDada dla wszystkich dzieci ma największą miłość. W taki sam sposób naśladujcie Ojca. Nie ma ani jednego dziecka, które nie jest kochane. Każde jest kochane. Każde dziecko mówi „Mój Baba”, zatem co jest podstawą tej świadomości „mój”? Miłość. Wszyscy,

którzy siedzicie tutaj, czujecie, że to miłość sprawiła, że należycie do Ojca. Miłość Ojca jest magnesem. Dzięki magnesowi miłości przyszlście, aby należeć do Ojca. Jest to miłość z serca, a nie miłość tylko w słowach. Miłość z serca jest fundamentem tego brahmińskiego życia. Dlaczego przybywacie na spotkanie z Baba? To miłość sprowadziła was tutaj, prawda? Wszyscy, którzy przyszlście i siedzicie tutaj, dlaczego tu przybyliście? To miłość was przyciągnęła, prawda? Ile miłości macie? Czy jest to 100%, czy mniej? Ci z was, którzy uważają, że mają 100% miłości, podnieście ręce! 100% miłości? To nie jest nawet odrobinę mniej, prawda? Aćca, czy macie taką samą miłość pomiędzy sobą w brahmińskiej rodzinie? Czy Baba powinien poprosić was o podniesienie rąk odnośnie tego pytania? W tym jest procent. Tak jak Ojciec kocha każdego, w taki sam sposób wy, dzieci, również macie kochać każdego i być kochane przez wszystkich. Nie patrzcie na słabości innych. Jeśli ktoś jest pod wpływem jakiejś sanskary – kogo macie naśladować? Tych, którzy są pod takim wpływem? To wy dajecie innym mantrę, która dyscyplinuje umysł, mantrę, która wyzwala ich spod wpływu, wy wyzwalacie ich, prawda? Czy może jesteście tymi, którzy patrzą na innych? Czy widzicie ich słabości? Co robisz, jeśli widzisz coś złego? Czy wciąż przyglądasz się temu, czy odchodzisz? BapDada zobaczył, że ci, którzy mają miłość w swoich sercach, ci, którzy mają w swoich sercach miłość do Ojca, z całą pewnością są kochani przez każdego. Miłość w sercu jest bardzo łatwym sposobem na stanie się kompletnym i doskonałym. Bez względu na to, jak oświecony ktoś jest, jeśli nie ma miłości w sercu, nie będzie mieć przyjemnego brahmińskiego życia. Ono będzie suche, bez smaku. Na ścieżce tej wiedzy, jeśli jest wiedza bez miłości, powstają pytania w tej wiedzy: „Dlaczego? Co?”. Jeśli z tą wiedzą jest miłość, taka osoba będzie stale pochłonięta miłością. Ktoś, kto kocha, nie musi czynić starań, by pamiętać tego, kogo kocha. Jeśli ktoś jest tylko oświecony, ale nie ma miłości, wtedy musi ciężko pracować. Jeden je owoc ciężkiej pracy, a drugi je owoc miłości. Ta wiedza jest nasionem, a miłość jest wodą. Jeśli nasiono nie otrzymuje wody miłości, nie mogą wyłonić się owoce.

Dzisiaj BapDada sprawdzał w sercach wszystkich dzieci miłość do Ojca i do innych. Za jakich się uważacie? Czy jesteście kochający? Jesteście? Ci z was, którzy uważają, że wasze serca są kochające, podnieście ręce! Czy kochacie każdego? Każdego? Aćca. W twoim sercu jest miłość do Ojca. Czy również kochasz wszystkich innych? Każdego? Czy każdy z was uważa: „To jest mój brat; to jest moja siostra”? Czy każdy z was myśli: „Oni należą do mnie”? Czy wierzycie w to? Czy tylko niektórzy z was tak uważają? Tak jak wszyscy podnosicie ręce, że macie miłość do Ojca, czy w ten sam sposób podniesiecie ręce, że macie miłość do każdego, że kochacie wszystkich? Czy otrzymacie to świadectwo? BapDada powiedział wam już wcześniej, że musicie otrzymać świadectwo nie tylko od Ojca, ale że macie otrzymać je również od brahmińskiej rodziny, ponieważ obecnie Ojciec zakłada jednocześnie religię i królestwo. W królestwie nie będzie tylko ojciec, będzie także rodzina. Kochajcie Ojca, a także kochajcie rodzinę.

Staliście się oświeceni, ale konieczne jest również bycie jednocześnie kochającym. Przebywajcie w swoim szacunku dla siebie, a także okazujcie szacunek – obydwie te aspekty są konieczne. Jak tylko każde z was, dzieci, urodziło się jako brahmin, Ojciec okazał wam szacunek i dlatego staliście się tak wzniośli. Macie okazywać szacunek w tym jednym życiu, a będziecie otrzymywać szacunek, nagrodę za to, przez cały cykl. Przez połowę cyklu otrzymujecie szacunek, mając prawo do królestwa, a przez drugą połowę cyklu, na ścieżce bhakti, otrzymujecie szacunek od czcicieli. Jednak podstawą tego na cały cykl jest okazywanie szacunku w tym jednym życiu i otrzymywanie szacunku.

Nawet teraz, BapDada widzi dzieci wszędzie za granicą: niektóre świętują to spotkanie w nocy, a inne

podczas dnia. Aby powiększyć prędkość waszego służenia, macie również taką dobrą Dadi (Dadi Janki). Jest tak, prawda? Kiedy ona widzi nawet niewielką słabość, daje na ten temat lekcję za lekcją. Jeśli dzieci w tym kraju lub za granicą uważają, że w którymś przedmiocie trzeba czynić ciężkie starania, głównym tego powodem jest brak miłości w ich sercach. Miłość to znaczy bycie pochłoniętym miłością. Nie musisz czynić starań, aby pamiętać o kimś, kogo kochasz. Trudno jest zapomnieć tego, kogo kochasz. Jeśli musisz czynić starania, to sprawdź miłość w swoim sercu. Czy jest gdzieś wyciek? Kiedy jest przywiązanie do osoby, do czyjejś specjalności, do udogodnienia albo do jakiegoś zbawienia lub dodatkowego, specjalnego zbawienia (udogodnienia czy wsparcia) – będziesz stale to pamiętać. Wystarczające zbawienie jest w porządku, ale czasami masz miłość lub przywiązanie do dodatkowego zbawienia. Oznaką tego jest to, że kiedy jest wyciek, nie będzie doświadczenia stałego zadowolenia w twoim życiu z takiego czy innego powodu. Taki czy inny powód będzie przyczyną twojego niezadowolenia. Kiedy jest zadowolenie, oznaką tego będzie stałe szczęście. Będziesz nieustannie uśmiechnięty jak duchowa róża. Będziesz ciągle w rozkwicie. Nigdy nie będziesz mieć złego nastroju. Będziesz stale lekki i świetlany (*double light*). Czy rozumiecie? Teraz uchroni siebie od ciężkiej pracy. Dzieci, BapDadzie nie podoba się, kiedy musicie ciężko pracować. Ciężko pracowaliście przez połowę cyklu. Teraz się rozkoszujecie. Bądźcie pochłonięte miłością. Doświadczajcie pereł miłości na dnie Oceanu Wiedzy. Niech nie będzie tak, że zanurzasz się i wychodzisz, ale bądź stale w nim zanurzony.

Wszyscy złożyliście obietnicę, że będziecie żyć z Ojcem i powrócicie do domu razem z Nim, prawda? Czy złożyliście tę obietnicę? Pójdziecie z Nim czy za Nim? Ci, którzy są gotowi, aby pójść z Babą, podnieście ręce! Czy jesteście gotowi? Podnieście ręce po uważnym zastanowieniu się. Bycie gotowym oznacza bycie równym Ojcu. Kto powróci z Nim? Razem z Nim pójdą ci, którzy są Mu równi. Zatem czy pójdiesz razem z Nim? Czy jesteś zawsze gotowy? Czy ci w pierwszym rzędzie są zawsze gotowi? Czy jesteście zawsze gotowi? Jeśli jutro otrzymacie rozkaz, by odejść z Nim, pójdziecie z Nim? Ci, którzy mają rodziny, pójdziecie z Nim? Nie będziecie myśleć o swoich dzieciach? Matki, pójdziecie z Babą? Czy wy, matki jesteście gotowe? Nie będziecie nikogo pamiętać? Nauczyciele, czy nie będziecie pamiętać swoich ośrodków i swoich studentów? Nie będziecie ich pamiętać? Aćca. Czy wszyscy uwolniliście się od przywiązania? To bardzo dobrze. Wtedy nie będziecie musieli ciężko pracować, prawda?

Dzisiaj BapDada chce każdego uwolnić od ciężkiej pracy, od ciężkich wysiłków; tych, którzy siedzą przed Ojcem i tych, którzy siedzą daleko, ale znajdują się w sercu Ojca. Czy staniecie się tym? Klaszczecie, ale czy staniecie się tym? Od jutra nikt nie będzie chodził do żadnej Dadi. Nie będziecie zmuszać ich do wykonywania wysiłku z waszego powodu, prawda? Spotkacie się z nimi dla przyjemności. Nie pójdziecie do instrumentów w waszych rejonach. Nie będziecie narzekać. Będziecie kompletni. Czy to jest w porządku? Teraz podnieście ręce! Podnieście ręce po uważnym zastanowieniu się. Nie podnoście ich tak po prostu. Nie ma żadnych skarg. Nikt nie ma świadomości „moje” i nikt nie należy do ciebie. „Ja” nie istnieje. „Moje” nie istnieje. Skończyło się. Popatrzcie, złożyliście obietnicę i to jest dobre. Gratulacje! Jednak jest tak, że nie czerpicie korzyści z tej obietnicy. Bardzo szybko składasz obietnicę, ale aby odnieść z niej korzyść, po pierwsze, uświadamiaj ją sobie każdego dnia, a po drugie, powtarzaj ją. „Co ja obiecałem?”. Po spotkaniu w amrit weli sporządź wykres równowagi tych dwóch, obietnicy (*vaida*) i jej korzyści (*faida*). Co obiecałeś? Jaką korzyść czerpiesz? Uświadamiaj sobie to i powtarzaj. Kiedy będzie równowaga, wszystko będzie dobrze. BapDada wie, że ci, którzy mają teraz spotkanie, złożyli tę obietnicę.

BapDada zobaczył, że tworzycie bardzo dobre plany, które się podobają BapDadzie. Czego chce BapDada? BapDada chce tylko jednego: używajcie wszystkiego w wartościowy sposób. Odnście sukces. Wszystkie skarby, które macie, potęgi, które macie – myśli, słowa i czyny są również potęgami. Czas jest skarbem, a także potęgą. Macie używać tego wszystkiego w wartościowy sposób. Czy jest to fizyczne bogactwo, czy duchowe skarby, macie używać wszystkiego w sposób wartościowy. Musisz otrzymać świadectwo bycia uosobieniem sukcesu. Używaj wszystkiego w wartościowy sposób i umożliwiał innym, by używali wszystkiego, co mają, w wartościowy sposób. Jeśli ktoś nie używa czegoś w wartościowy sposób, nie mów nic, nie poprawiaj go, ale zrób to swoimi dobrymi życzeniami, czystymi uczuciami i stałym okazywaniem czystego szacunku; dzięki temu umożliw mu używanie wszystkiego w sposób wartościowy. Nie powinno być tak, że tylko poprawiasz kogoś. Jeśli musisz poprawić, to niech będzie wybaczenie, a potem ta poprawka. Dawaj nauki swoją formą wybaczenia. Bądź miłosierny. Twoja miłosierna forma z całą pewnością pokaże owoc poprawki. W dzisiejszych czasach, gdy chirurdzy wykonują operację, co robią najpierw? Najpierw cię usypiają (znieczulają), a potem operują. Nie operują cię wcześniej. Stosują środek dezynfekujący; najpierw dmuchają, a potem nakładają ten środek. Wy również przede wszystkim macie stać się miłosierni, a dopiero potem poprawiać. To wywrze wpływ na nich. W przeciwnym razie, gdy zaczniecie ich poprawiać, okażą się mądrzejsi od was. Nauczyciel nie przyjmie poprawiania od nauczyciela. Kiedy powiesz im punkt „nie rób tego, a zrób to”, będą mieli 10 punktów, by cię odciąć. Dlatego wybaczenie i poprawianie powinny występować razem. Tematem przewodnim 70. rocznicy jest zatem używanie wszystkiego w wartościowy sposób, umożliwianie innym używania wszystkiego w wartościowy sposób i stanie się uosobieniem sukcesu. Chcesz stać się podwójnie lekki (*doublelight*), więc używaj wszystkiego w wartościowy sposób. Nawet swoich sanskar używaj w wartościowy sposób. Wynurz swoje oryginalne sanskary, swoje sanskary bóstwa, i wieczne sanskary duszy. Przeprowadź ceremonię kremacji niewłaściwych sanskar. Wynurz swoje oryginalne i wieczne sanskary. Każdy ma teraz szczególnie jedną skargę: „Nie mogę zmienić moich sanskar, nie mogę zmienić moich sanskar”.

Wszyscy złożyliście obietnicę, że będziecie wolni od ciężkich wysiłków, prawda? (Każdy podniósł rękę). Zróbcie zdjęcie. Teraz, przez jedną minutę, podkreślcie tę obietnicę w swoich sercach ze zdecydowaniem. Uczynicie ją silną w swoim sercu. Aćća.

Wszystkim dzieciom na całym świecie, które mają szacunek dla siebie; tym, które zawsze mają miłość do Ojca w swoich sercach; wzniosłym duszom, które kochają każdego; dzieciom, które czynią intensywne wysiłki, które są zawsze wolne od ciężkiej pracy i które doświadczają wyzwolenia w życiu; dzieciom, które mają stan błogości, które stale utrzymują równowagę pomiędzy obietnicą, którą składają, a korzyścią, którą biorą z tej obietnicy; tym dzieciom, które zawsze doświadczają przyjemności brahmińskiego życia, a także umożliwiają to innym; takim zbieżnowiecznym dzieciom, które mają prawo do wzniosłej fortuny, miłość i pamiętanie od BapDady oraz błogosławieństwa z serca Pocieszyciela Serc. Miłość, pamiętanie i namaste.

Do obu Dadi: Czy czujecie się dobrze? Każdy się cieszy, widząc was. Ojciec i dzieci – każdy cieszy się, widząc was obie. Wy obie jesteście równe. Jesteście kochane przez każdego. Wszyscy mają szczególną miłość do swoich Dadi. Każdy ma dużo miłości. Ci, którzy stają się instrumentami, mają także odpowiedzialność, a więc również otrzymują tak dużo miłości, gdyż otrzymują w swoim życiu podźwignięcie miłości i błogosławieństw od każdego. Wy, którzy stajecie się instrumentami, otrzymujecie takie podźwignięcie. Jednak doświadczycie wielkiej korzyści, jeśli będziecie mieć cały

czas przy sobie dar tego podźwignięcia. To są specjalne błogosławieństwa, które otrzymujecie. Odnosnie każdego zadania, czy jest to Boże zadanie, czy służenie jagii, ci, którzy stają się specjalnymi instrumentami, otrzymują podźwignięcie błogosławieństw i miłości. Miłość dokonuje cudów. Jeśli zapytacie dzisiaj kogoś na świecie, czego pragnie, odpowie: „Chcę miłości. Chcę spokoju”. Można to jednak otrzymać tylko dzięki miłości. Miłość, świadoma duszy miłość, jest najbardziej wzniosła ze wszystkich.

Błogosławieństwo: Uwolnij się od zapominania Ojca i popełniania błędów, mając świadomość połączonej formy, i dzięki temu stań się stałym joginem.

Dzieci, które doświadczają siebie jako połączonych z Ojcem, automatycznie otrzymują błogosławieństwo „Bądź stałym joginem”. Tak jest, ponieważ gdziekolwiek są, stale doświadczają spotkania. Bez względu na to, jak bardzo ktoś próbuje sprawić, by Go zapomnieli, one są uwolnione od zapominania Go. Takie dzieci, które nigdy nie zapominają Ojca, są bardzo kochane przez Ojca, a więc są stałymi joginami, ponieważ oznaką miłości jest naturalne pamiętanie. Maja nie może potrząsnąć nawet paznokciem (malutką częścią) ich myśli.

Hasło: Hasło: Zamiast szukać wymówek, znajdź rozwiązanie, a weźmiesz prawo do otrzymywania błogosławieństw.

***** OM ŚANTI *****

Sygnal Awjakt: Praktykuj bycie w stanie świadomości duszy, bądź zwrócony do wewnątrz.

Bądź zwrócony do wewnątrz i dzięki praktyce ubijania tej wiedzy, bądź stale upojony alokik upojeniem. Wtedy żaden problem tego świata nie będzie cię przyciągał. Tak jak wojsko udaje się pod ziemię, by chronić siebie przed wpływem bomb i podobnych rzeczy, w taki sam sposób, kiedy ty praktykujesz bycie zwróconym do wewnątrz i bycie pod ziemią w swoim stanie świadomym duszy, rzeczy ekstrawersji nie będą cię niepokoić.

*****OM SZANTI*****